

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku w XIV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Marcin Machnik

Protokolant: prot. sąd. Paulina Szostakiewicz

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2016 r. sprawy:

S. S. (1) (S.)

s. A. i B. z d. S.

ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 4 listopada 2015r. w S. na ul. (...), będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku sygn. akt XIII K 1026/05 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. I badanie 0,65 mg/l, II badanie 0,62 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, w ruchu lądowym prowadził pojazd mechaniczny – samochód osobowy m-ki K. o nr rej. (...),

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 178a § 4 k.k.

I. uznaje oskarżonego **S. S. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. występku z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 178a § 4 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. przy zast. art. 37a k.k. w zw. z art. 34 § 1 i 1a pkt 1 k.k. i art. 35 § 1 k.k. skazuje go na karę roku ograniczenia wolności, zobowiązując go do wykonywania w tym czasie nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;

III. na podstawie art. 63 § 4 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 4 listopada 2015 r. do dnia 13 października 2016 r.

IV. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

V. zwalnia oskarżonego z kosztów sądowych.

XIV K 452/16

UZASADNIENIE

na podstawie art. 423 § 1a k.p.k. zakres uzasadnienia ograniczono do rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu

Zebrany materiał dowodowy i jego wymowa przemawiają za przyjęciem, że oskarżony S. S. (1) wypełnił znamiona występku z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 178a § 4 k.k. w ten sposób, że w dniu 4 listopada 2015 r. w S. na ul. (...), będąc

uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupsku sygn. akt XIII K 1026/05 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, tj. I badanie 0,65 mg/l, II badanie 0,62 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, w ruchu lądowym prowadził pojazd mechaniczny – samochód osobowy m-ki K. o nr rej. (...).

Do znamion przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 178a § 4 k.k. należy prowadzenie w stanie nietrzeźwości w ruchu lądowym pojazdu mechanicznego, jeżeli nadto sprawca był uprzednio prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub dopuścił się tego czynu w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

Oskarżony wypełnił znamiona przestępstwa z jednej strony w ten sposób, że kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, z drugiej strony dopuścił się tego czynu będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem za czyn z art. 178a § 1 k.k.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się przesłankami określonymi w rozdziale VI Kodeksu karnego, w szczególności dyrektywami art. 53 k.k., biorąc pod uwagę tak okoliczności łagodzące, jak i obciążające oskarżonego.

Nie stwierdzono w sprawie żadnych okoliczności wyłączających winę oskarżonego. Oskarżony jest osobą dorosłą, sprawną intelektualnie, zdolną do rozpoznania znaczenia swych czynów i pokierowania swoim postępowaniem.

Sąd jako okoliczność łagodzącą wziął pod uwagę właściwości i warunki osobiste oskarżonego, który obecnie jest zarejestrowany jako bezrobotny bez prawa do zasiłku, utrzymuje się z prac dorywczych. Nie bez znaczenia pozostaje też fakt, że oskarżony jeden raz, w 2005 r., a zatem 11 lat wcześniej, był skazany za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., zaś kolejne dwa wyroki skazujące dotyczyły występku z art. 209 § 1 k.k., a zatem oskarżony nie był skazany ponownie za przestępstwo podobne. Trzeba też zauważyć, że oskarżony szczerze i konsekwentnie przyznał się do winy.

Z drugiej strony należy wskazać na znaczny stopień winy i szkodliwości społecznej z uwagi na okoliczności popełnienia przestępstwa, skoro oskarżony kierując pojazdem mechanicznym w stanie znacznej nietrzeźwości stanowił istotne zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego. Nie można też nie zauważać uprzedniej karalności oskarżonego za inne przestępstwa.

Przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 178a § 4 k.k. jest zasadniczo zagrożone karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Jednakże przepis art. 37a k.k., który zastąpił dotychczasowy art. 58 § 3 k.k., dookreśla katalog kar przewidzianych za poszczególne czyny zabronione w zakresie ustawowego zagrożenia karą. Inaczej mówiąc konstrukcja przepisu wskazuje, że „in abstracto, niezależnie od realiów konkretnej sprawy, istnieje alternatywne zagrożenie karą w postaci grzywny albo kary ograniczenia wolności” (M. Małecki, w: Nowelizacja prawa karnego 2015. Komentarz, red. W. Wróbel, Kraków 2015., s. 286-287). Jednocześnie brak jest wyłączeń dla zastosowania art. 37a k.k. wobec sprawców przestępstw z określonych w art. 178a § 4 k.k., jak stanowił dotychczasowy art. 58 § 4 k.k.

W świetle powyższego należy uznać, że karą współmierną zarówno do stopnia winy oskarżonego jak i społecznej szkodliwości popełnionego przez niego przestępstwa jest kara roku ograniczenia wolności połączona z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, orzeczona na podstawie art. 178a § 4 k.k. przy zast. art. 37a k.k. w zw. z art. 34 § 1 i 1a pkt 1 k.k. i art. 35 § 1 k.k.

Orzekając obligatoryjny w realiach sprawy dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych Sąd jako podstawę orzeczenia w tym zakresie przyjął dyspozycję art. 42 § 3 k.k.. Jednocześnie Sąd nie dopatrył się w realiach sprawy żadnego wyjątkowego wypadku, uzasadnionego szczególnymi okolicznościami, pozwalającego na odstąpienie od orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów dożywotnio.

Aby wzmocnić wychowawczy charakter kary orzeczono wobec oskarżonego na podstawie art. 43a § 2 k.k. obowiązkowe świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 10.000 złotych. Wysokość świadczenia jest minimalna w realiach sprawy.

Na podstawie art. 63 § 4 k.k. zaliczono oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy.

Orzeczona kara winna być dla oskarżonego dolegliwa, by spełnić stawiane przed nią cele, lecz nie nadmiernie. Kara takiego rodzaju i w tym wymiarze jest karą adekwatną, w tym zakresie w pełni odpowiada wskazanej w art. 53 § 1 k.k. zasadzie prewencji indywidualnej oraz czyni zadość potrzebom prewencji generalnej. Oskarżony był ostatnio w 2005 r. karany za przestępstwo podobne, a sytuacja taka dotychczas się nie powtórzyła, co uzasadnia odstąpienie od orzekania kary najsurowszego rodzaju i orzeczenie kary nieizolacyjnej.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono oskarżonego z kosztów sądowych mając na uwadze złą sytuację majątkową oskarżonego, który jest zarejestrowany jako bezrobotny, podejmuje prace dorywcze.